

بهاروز، هنرمندی در عرصه تولید

کسان دیگری هم آمده بودند، مدیران روابط عمومی برخی از بانکها و وزارتخانه‌ها که در سونامی تغییرات ۲۰ هزار نفری مدیران، در حال استراحت بودند. خبرنگاران و گزارشگران و مجریان رسانه‌های

گروهی از جمله صدا و سیما، روزنامه‌ها، نشریات تخصصی بخش کشاورزی، خبرگزاری‌ها به ویژه خبرنگاران دهه اول انقلاب که مویی سپید کرده بودند (البته آنهایی که هنوز مویی بر سر داشتند) و بهروز فروتن با فروتنی تمام اوقات خود را به شادی در بین خانواده‌های هنرمندان زمانه‌ی خویش می‌گذراند.

مجموعه بزرگ صنایع غذایی بهروز که حالا دیگر جهانی هم شده بود با شعار "دوست من سلام" یک پیک‌نیک خانوادگی، غیرکاری و خاطره‌انگیز را برای بچه‌های رسانه‌ها و هنرمندان سینما و تلویزیون تدارک دیده بود. بهزاد که خود عمری را در کسوت خبرنگاری و روابط عمومی گذرانده و یار و یاور بهروز در ساماندهی امور فرهنگی، رسانه‌ای و تبلیغات بود نیز آن روز کارگردانی و برنامه‌ریزی مراسم اجرایی را عهده‌دار بود. هاشمی مدیرعامل صنایع غذایی بهروز سایه به سایه بهروز در حرکت بود تا ضمن آشنا شدن با دوستان هنری وی، در آماده کردن امکانات رفاهی میهمانان بیشترین

بازدهی را داشته باشد.

میهمانان در بدو ورود با کامیونت‌های سردخانه‌دار، پالت‌های شیشه برای بسته‌بندی مواد غذایی که حاکی از فعالیت بهروز بود و با تابلوها و تراکت‌های خوشامدگویی روبه‌رو می‌شدند، سپس بهروز به استقبال یک‌یک بچه‌ها می‌آمد. فرزندان همه خانواده‌های مدعو، بهروز فروتن و همسرش را می‌شناختند زیرا این پانتوق سالانه خانوادگی، برای همه خاطرات شیرینی داشت و همه منتظر دعوتنامه برای یکی از جمعه‌های شهریورماه بودند. اجرای هنرمندانه مراسم، همراه با تقدیر از مرد ارتباطات، دکتر فرقانی بود که او نیز به نوبه خود از فعالیت‌های فرهنگی بهروز تشکر کرد. لوح تقدیر بعدی به خانم بیات بازیگر سرشناس تلویزیون و سینما اختصاص یافت. مراسم بعدی که توسط

مجریان صدا و سیما و خوانندگان ارابه می‌شد شامل برنامه‌های موسیقی، ذکر خاطرات و... بود اما هیچکدام این سرگرمی‌ها باعث نشد تا بچه‌ها دستپخت خاله فریده را فراموش کنند. آتش پشت پای خاله فریده پایان بخش مراسم زیبایی بود که همه را به خانه‌هایشان می‌فرستاد تا استمرار دوستی "دوست من سلام" را با شیرینی این لحظات تلفیق کنند.